

Laikraksts iznāk trīs reizes nedēļā: otrdienās, ceturtdienās un sestdienās

UZVARAS CEĻŠ

Redakcija: Līvānos, Rīgas ielā 33. Tālrūni: redaktoram 41, redakcijai 58. Numurs maksā 10 kapeikas

Latvijas Komunistiskās partijas Līvānu rajona komitejas un Līvānu rajona Darbaļaužu deputātu padomes organs

№ 34 (985)

Otrdien, 1957. g. 19. martā

8. gads

Ciema padomes gatavojoties pavasara sējai

Pieturas sals. Labāku laika apstākļu mēslojuma izvešanai un pārējo pavasara sējas priekšdarbu veikšanai nevar vēlēt. Taču ciemu padomes pārāk gausi gatavojas pavasarim, kaut gan sējas laiks nebūt vairs nav aiz kalnēm. Kaut cik apmierinošu mēslojuma izvešanu organizē Pēternieku ciema padome. Te jaunais ciema padomes deputātu kolektīvs iet pa uzsāktu ceļu lauku ražības celšanā. Visos trijos kolchozos veikta vismaz desmitā daļa no kūtsmēslu izvešanas gada plāna. Staļina un Maļenkova vārdā nosauktajos kolchozos uz laukiem izvesti pāri par 800 tonnu laba mēslojuma. Tāpat Pēternieku ciemā labi veicas sēklas un inventāra sagatavošana.

Visumā pa rajonu par pārējām ciemu padomēm to nevar teikt. Izņemot kolchozu „Brīvais zemnieks”, kur līdz izsējas kondīcijai novesti 33 centneri sēklas, citur līdz 15. martam sējai gatavu sēklu nav. Tāds stāvoklis marta vidū, kad līdz sējas laikam palikušas skaitītas dienas, ir vairāk kā kritisks. Tas norāda, ka ciemu padomes neapmierinoši vada darbus kolchozos, neizmanto viņu rīcībā esošo mašīnu-traktoru stacijas tehniku un pašu labības kaltes.

Vairāki rajona kolchozi vēl līdz šim nav pilnīgi pārliecinājušies par esošā sēklas materiāla dīgspēju. Rudzētu ciema kolchozos iesniegts pārbaudei laboratorijā tikai puse no sēklas materiāla. Te ārkārtīgi slukti veicas arī ar mēslojuma izvešanu. Kūtsmēsli izvesti tikai par 4—8 procenti no gadā ielānotā daudzuma. Kādas ražas cer iegūt kolchozi „Padomju Latvija” un „Molodaja gvardija”, ja pirmajā izvestas tikai 452

tonnas un otrajā 370 tonnas kūtsmēslu. Šajos kolchozos, kas rajonā ir vieni no lielākajiem, tāds mēslojuma daudzums pilnīgi pazūd. Tas norāda, ka Rudzētu ciema deputāti gatavojoties pavasara sējai pametuši pašplūsmē.

Kavēties vairs nav laika ne dienu. Tagad jāiesaista mēslojuma izvešanā viss zirgu un mehāniskais vilcējspēks, kamēr pastāv labvēlīgi laika apstākļi un labi var izbukt uz visiem laukiem. Ciemu padomēm sīki, jo sīki jāizanalizē mēslojuma izvešanas plāni savos kolchozos un jāveic darba organizācija tā, lai līdz sējas laikam veiktu mēslojuma izvešanas plānus vismaz par 70 procentiem.

Darbā jāiesaista viss kolchozos esošais sēklas tīrīšanas inventārs. Pie tīrāmām mašīnām jānozīmē pastāvīgi cilvēki, kas apzinīgi veiktu savu uzdevumu ik dienas. Maksimāli jāizmanto visas labības kaltes. Visos kolchozos to nav un tāpēc ciemu padomēm jo sevišķi jāraugās par sekmīgu darba sadali pie labības kaltēm, lai vienā kaltē iespētu izkaltēt labību vairāki kolchozi. Jāorganizē iztrūkstošās kartupeļu sēklas iepirkšana un pēdējais laiks parūpēties par ilggadīgo zālāju sēklām, kuru dažos rajona kolchozos nav nemaz.

Inventāra remonts kolchozos patreiz jābeidz pilnīgi, lai vēlāk nerastos lieki traucējumi un sēju varētu veikt visīsākajos termiņos.

Kā redzams, tad nepadarīta vēl ļoti daudz un galvenais organizatoriskais darbs šinī ziņā piekrit ciemu padomēm, kurām dienā jaseko kā kolchozos rit gatavošanās pavasara sējai.

AUGSTU RAŽU PAMATĀ

A. Brūveris,
kolchoza „Sarkanais karogs”
agronoms

Visas mūsu saimniecības attīstības pamatā ir daudzgadīgie zālāji, kas dod lielāko daļu lopbarības kā vasarā, tā ziemas periodā.

Ja 1955. gadā ar ilggadīgajiem zālājiem mums bija apsests 18 procentu no visas aramzemes platības, tad 1956. gadā jau 20,3 procenti, bet šogad ilggadīgie zālāji aizņem jau 40 procentu no aramzemes platības. Taču lai iegūtu augstas ilggadīgo zālāju un pārējo kultūru ražas, augsne ik gadus pietiekoši jāmēslo. Nepietiek tikai ar 2—3 tonnu lielu organisko mēslojumu devu uz ha kā tas bija mūsu kolchozā, bet augsnei jānodod 10—15 tonnas uz 1 ha aramzemes. Lūk, mēs to neesam līdz šim darījuši, tāpēc arī mūsu kultūragu ražas nav stabilas. Kāpēc? Vispirms tāpēc, ka pie mums seklažās kūtis nav iekārtotas mēslu krātuves un vircas kūdras uzsūcāmie kanāli.

Mūsu kolchozā dažās kūtīs uzbūvēti vircas kanāli, kuri piepildīti ar kūdru. Vircai satekot kanālī, viens kubikmetrs sausas kūdras spēj uz-

pareiza lauku mēslošana

sūkt 420 litru vircas, tas nozīmē, ka katrs kubikmetrs kūdras saglabā no 3—5 kg amonjaka. Kūdras saistīšanas spējas ir jo labākas, ja kūdra ir mazāk sadalījusies un ir sausa.

Pakaišu kūdra, ja to iegūst sūnu vai pārējos purvos, vienmēr ir skāba, tāpēc tai piemīt spējas ķīmiski saistīt kūti radušos amonjaku, kā arī uzlabot lopu mītnes zootehniskos apstākļus, dot arī vērtīgu mēslojuma kompostu. Tādam kompostam mēs vēl piejaucam klāt vienu kubikmetru kūdras, 6—8 kg superfosfāta un kalija mēslojumu, kas ceļ kūdras komposta vērtību. Šādas vircā kompostētas kūdras mums ir jau sagatavotas 30 tonnas.

Liela nozīme ir pakaišu materiālam. Tā, piemēram, Centralajā kūdras izmēģinājumu stacijā ar izmēģinājumiem noskaidrots, ka lietojot kūdras pakaišus, ja barošanas apstākļi vienādi, piena izslaukums ceļas par 5—8 procentiem. Bez tam ir zināms, ka kūdra labi saglabā kūtsmēslu gaistošās vielas. Mēslojums, lietojot kūdras pakaišus, ir daudz bagātāks ar

slāpekli, no kura trūkuma augi cieš savā attīstības periodā.

Diemžēl, mūsu MTS nav padomājusi par mehānizētu pakaišu kūdras iegūšanu. Pieredze rāda, ka nesagatavota, nepārbaudīta, skāba un slapja kūdra nes kolchoziem tikai zaudējumus. Arī tās transportēšana izmaksā 3—4 reizes dārgāk, jo viens kubikmetrs sausas kūdras sver 105—250 kg, turpretī slapjas — 420—1000 kg. Piemēram, 1955. gadā mēs uz lauka izvedām 5 ha lielā platībā 250 tonnas nesagatavotas, slapjas kūdras. Pavasarī ar šo daudzumu nomēslojām tikai 1 ha augsnes. Bet 1956. gadā jau izvedām sagatavotu — ar kaļķiem un fosforīta miltiem 160 tonnas kūdras, kas iznāca 20 tonnas uz 1 ha.

Pēc izklaidēšanas slāņa biežums bija tāds pats uz 8 ha lielas platības kā izvestas, nesagatavotas slapjas kūdras uz 1 ha ziemas laikā. No kā redzams, ka ziemāju zemenis pēc lieluma un attīstības spējas neatšķiras no tā paša lauka platības, kas mēslota ar kūtsmēsliem uz 1 ha 18 tonnas.

Ko kolchozam dod dārzāju audzēšana

Baltie kāposti

Ar dārzkopību kolchozā nodarbojos jau no 1951. gada, tāpēc šodien no savas pieredzes varu teikt, ka dārzāju audzēšana ir viena no ienesīgākajām lauksaimniecības palīgozarēm.

Pagājušajā, 1956. gadā mēs kāpostiem zemi izvēlējāmies pēc ilggadīgajiem zālājiem, lauku uzarām jau iepriekšējā gada rudenī. Pamatmēslojumā devām apmēram 20 tonnas kūtsmēslu, 3 cnt superfosfāta un 2 cnt kalijā. Kūtsmēslus iearām, mineralmēslus iestrādājām, zemi kultivējot. Par ražu žēloties nevarēja.

Labu dārzāju ražu iegūšanai, manuprāt, galvenais ir un paliek teicama augsnes sagatavošana: dziļi uzirdināt, iznīcināt nezāles, krāt un saglabāt augsnē mitrumu, pastiprināt tajā ķīmiski bioloģiskos procesus.

Tā kā kāpostu stādu stādīšana notiek samērā vēlāk par citu kultūru sēju, tad minētos pasākumus var veikt sekmīgi. Augstu kāpostu ražu var nodrošināt tikai pavasarī spēcīgi izaudzēti kāpostu stādi. Šim nolūkam mums ierīkotas lecektis apmēram 140 kvadrātmetru platībā. Kad stādi lecektīs izaudzēti, pārnesam tos labi sastrādātā lau-

ku augsnē. Stādām kvadratlīdzdās 60×60 cm. Tas dod mums iespēju pie stādu tālākas kopšanas lauku apstrādāt divos virzienos, savukārt gandrīz pilnīgi atkrīt lauku ravēšana, augsne labāk uztur mitrumu un gaiss vieglāk piekļūst augu saknēm. Augšanas laikā stādiem dodam virsmmēslojumā pa 2 cnt uz 1 ha amonija mēslus. Gadu no gada ievērojot iepriekšējo gadu pieredzi un izskaužot pielaistās kļūdas, esam guvuši arvien labākus rezultātus. Ja 1954. gadā no 1 ha ieguvām 440 cnt, 1955. gadā 470 cnt, tad 1956. gadā jau 510 cnt kāpostu. 1956. gadā viens ha kāpostu deva 17.000 rubļu ienākuma.

Kāpostu sēklu audzēšana

Pagājušajā gadā ar kāpostu sēklu audzēšanu nodarbojāmies pirmo gadu, tāpēc par to audzēšanu nevaram dalīties pieredzē, bet gribu atzīmēt, ka kāpostu sēklu audzēšana ļoti izdevīga kolchozam. Tā dod lielus naudas ienākumus.

Lūk, 1956. gadā 0,7 ha platībā ieguvām pa 525 kg sēklu no viena ha. Tas mums deva 34.000 rubļu ienākuma. Jāatzīmē, ka vēl pagājušajā gadā, neprotot sēklas kaltēt, daudz zaudējām. Ja, ievēro-

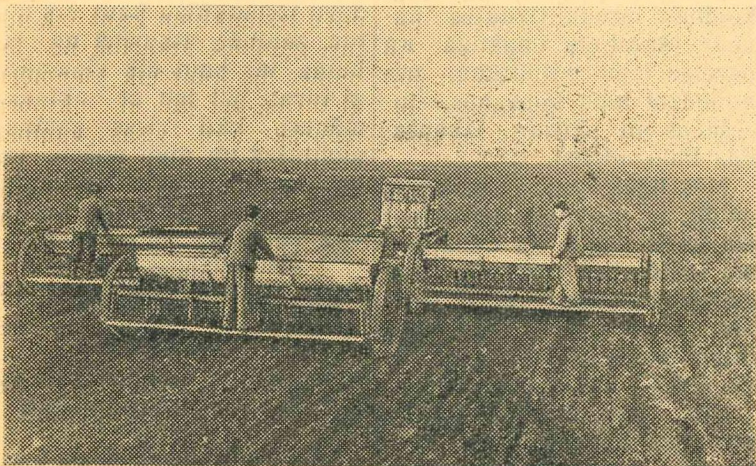
jot un izpildot visus sēklas pieņemšanas noteikumus, iespējams nodot visu sēklu pirmajā šķirā, tad 1 ha kāpostu sēklinieku pie tādas ražas šogad var dot ap 120.000 rubļu. Tie ir tādi ienākumi, kādus nedod neviena cita kultūra. Turklāt sēklaudzētājus kolchozus valdība atbalsta — ar sēklām var nomainīt kartupeļu un siena obligātās nodevas.

Ja ņem vērā mūsu kolchoza apstākļus, tad sēklu audzēšanas priekšrocības vēl vairāk pieaug, salīdzinot ar kāpostiem. Lūk, lai nogādātu līdz tuvākajai dzelzceļa stacijai Līvāniem — 14 km viena ha kāpostu ražu — 510 cnt, automašīnai jāveic 25 reisi, turpretī kāpostu sēklas ar vienu mašīnu var aizvest no 4 ha platības.

Saprotams, kāpostu sēklu audzēšana, it sevišķi to apstrāde pēc novākšanas no lauka prasa daudz vairāk pūļu un zināmu līdzekļu ieguldīšanu, jo jāiekārto speciāls šķūnis un kalte sēklu kaltēšanai.

Mūsu kolchoza valdei nopietni jāpadomā un jāaprēķina visas iespējas un manuprāt ar kāpostu un turnepšu sēklu audzēšanu jānodarbojas plašāk kā līdz šim.

A. Rušenieks.
Oškalna vārdā nosauktā
kolchoza dārzkopis

Krimas apgabals. Sakarā ar to, ka Krimā iestājies silts un saulains laiks, apgabala kolchozos sākušies pavasara lauku darbi. Kolchoznieki un mehānizatori veic papuvju ecēšanu un miežu sēju.

Attēlā: Saksas MTS traktorista I. S. Čerevko agregāts sēj miežus kolchoza „Ceļš uz komunismu” laukos.

Rajona darbaļaužu deputātu padomes 1. sesija

Šā gada 16. martā notika Darbaļaužu deputātu Padomes 4. sasaukuma I sesija. Sesija ievēlēja mandātu komisiju un noklausījās tās priekšsēdētāja deputata b. Jurinova ziņojumu. Apstiprinot mandātu komisijas ziņojumu, padomes sesija pārgāja pie izpildu komitejas vēlēšanām. Uz deputata b. Beļajeva priekšlikuma izpildu komiteju ievēlēja 9 cilvēku sastāvā.

Par rajona darbaļaužu deputātu Padomes izpildu komitejas priekšsēdētāju vienbalsīgi ievēlēja deputātu N. Bravinu, par priekšsēdētāja vietnieku deputātu A. Jerominu, par otro vietnieku deputātu A. Eglīti, par izpildu komitejas sekretāru deputāti I. Kokorišu. Par rajona izpildu komitejas locekļiem sesija ievēlēja deputātus b. Šņukuti, Braslavecū, Petropecu, Voronovu, Jerofejevu.

Sesija apstiprināja arī rajona izpildu komitejas nodaļu vadītājus. Par plānu komisijas priekšsēdētāju apstiprināja b. Eglīti, par tautas izglītības nodaļas vadītāju b. Lustiku un vispārējās nodaļas vadītāju b. Antoneviču, par kultūras nodaļas vadītāju b. Masāni, par sociālās nodrošināšanas nodaļas vadītāju b. Strodi, par veselības aizsardzības nodaļas vadītāju b. Ūdri, par finansu nodaļas vadītāju b. Čmirevski, par kadru sektora vadītāju b. Vasiljevu un citas nodaļas.

Pēc tam sesija izskatīja jautājumu par rajona vietējās tautas saimniecības 1956. gada plāna izpildi un plāna apstiprināšanu 1957. gadam, par 1956. gada budžeta izpildi un rajona budžetu 1957. gadam.

Ziņojumu par pirmo jautājumu sniedza izpildu komitejas priekšsēdētāja otrais vietnieks b. Eglītis. Viņš atzīmēja, ka aizvadītajā 1956. gadā pārnāks lauksaimniecības un rūpniecības produkcijas ražošanas kāpinājums, salīdzinājumā ar 1955. gadu. Palielinājusies graudaugu raža no 1 ha par 4 centneriem, kā rezultātā iegūts graudu par 27,33 tonnām vairāk nekā 1955. gadā. Linšķiedras raža divkārtšojusies, iegūstot no viena ha 3,2 centneri. Palielinājusies lopkopības produkcijas ražošana. Uz 100 ha lauksaimnieciski izmantojamās zemes iegūts par 11 centneriem vairāk piena kā 1955. gadā un cūkgaļas uz 100 ha aramzemes — par vienu centneru vairāk.

Taču rajona kolchozi 1956. gadā, izņemot līnu produkcijas ražošanu, nesasniedza lauksaimniecības produktu ražošanā plānotos rādītājus. Lūk, kopējais sējas plāns izpildīts tikai par 97 procentiem. Plānotās graudaugu ražas no 1 ha 10 centneru vietā sasniegti tikai 7,2 centneri. Liellopu plāns izpildīts tikai par 84,3 procentiem, piena ražošanas — par 78,3 procentiem, gaļas — par 76,1 procentu un olu ieguves plāns tikai — par 43,3 procentiem.

Rajona rūpkombinata plāns 1956. gadā bruto produkcijas izlaidē izpildīts par 114,3 procentiem, preču produkcijas — par 114 procentiem. Turpretī neapmierinoši noritēja plāna izlaide pa atsevišķiem produkcijas veidiem. No 21 plānotās produkcijas veidiem plāns izpildīts tikai par 10 veidiem. Plāns nav izpildīts būvmateriālu — kaļķu un ķieģeļu izlaidē, mēbeļu, lampu

stiklu un citu. Sakarā ar to nav izpildīts arī produkcijas pašizmaksas pazemināšanas plāns. Neapmierinoši noritēja iedzīvotāju un iestāžu apgāde ar kurināmo.

Par rajona budžetu 1957. gadam un par tā izpildi 1956. gadā ziņoja b. Čmirevskis un atzīmēja, ka rajona budžeta ienākumu plāns izpildīts par 96,1 procentu, bet izdevumu — par 97,8 procentiem.

Netika nodrošināta 1956. gada valsts budžeta izpilde par pārejošiem atlikumiem uz 1957. gada 1. janvāri tāpēc, ka rajona izpildu komiteja vāji kontrolēja un vadīja vietējās pakļautības uzņēmumu saimnieciski-finansialo darbību.

Uzkrājumu plānus un budžeta saistības neizpildīja rajona rūpkombināts, patērētāju biedrība, komunālās saimniecības nodaļas un daži kolchozi.

Pēdējo divu gadu laikā rajona izpildu komiteja pieļauj izpildu komitejas nodaļu līdzekļu pārtērību, tāpat nepilda PSKP CK un PSRS Ministru Padomes lēmumu par valsts pārvaldes organu uzturēšanas izdevumu samazināšanu.

Rajona izpildu komitejas finansu nodaļa nepietiekoši kontrolē nodokļu ieturēšanu un valsts līdzekļu ekonomisku izlietošanu.

Par abiem minētajiem jautājumiem deputāti aktīvi piedalījās debatēs. Runāja deputāti bb. Jeromins, Jurinovs, Agafonovs, Bravins, Beļajevs, Simanovičs, Braslavecis. Daudz vērtīgu priekšlikumu sniedza Latvijas PSR ministriju pārstāvji bb. Aleksandrovskis un Vanatickis.

Sesijas noslēgumā tika pieņemti attiecīgi lēmumi.

Specialista padoms

Lopkopības produktivitātes paaugstināšanas iespējas vasaras un ziemas periodos

V. Šņukute,
Līvānu MTS galvenā zootehniķe

No gada gadā jau vairāku kolchozu, rajonu, apgabalu un republiku pirmrindnieku pieredze rāda, ka lopkopības produkcijas ražošanu var viena gada laikā ievērojami kāpināt (pat div — un trīskāršot).

Tā 1956. gadā Aizputes rajona lauksaimniecības artēļa „Cīņa” lopkopji piena izslaukumu kāpinājuši no katras govys par 1000 kg, Jelgavas rajona Ļepina vārdā nosauktā kolchoza — par 700 kg, Maltas rajona kolchozi un citi.

Maskavas un Voronežas apgabali apbalvoti par piena izslaukuma kāpināšanu ar Ļepina ordeni, Zaporozjes apgabala kolchozi kāpinājuši piena izslaukumus par 1026 kg, Dņepropetrovskas — par 916.

Arī mūsu rajona lauksaimniecības artelī „Latgales zieds” kāpināts piena izslaukums par 395 kg, Kāliņina vārdā nosauktajā lauksaimniecības artelī — par 345 kg. Salīdzinot ar rajona caurmēra kāpinājumu, šie ir trīs līdz četras reizes lielāki, tāpat tas ir jau ievērojams cēlīgs sasniegums, bet tomēr vēl tālu atpaliek no tiem uzdevumiem, kādi mums ir jāsasniedz sestajā piecgadē un arī nenodrošina socialistisko saistību izpildi ar kaimiņu rajoniem (1800 kg).

Paanalizējot rajona kolchozu iespējas, droši varam teikt, ka caurmērā rajonā izslaukumu var kāpināt šogad par 600 kg no katras govys un izslaukt 2000 litru piena no govys.

Taču pie mums ik gadus notiek cīņa par lopbarības bāzes atrisināšanu, bet līdz šai dienai rezultātu tikpat kā nav.

Jāatzīstas, ka, pirmkārt, mēs neprotam sastādīt reālus plānus, bet, otrkārt, mums neveicas ar plānu pildīšanu. Mums jābūt plānot un reizi par visām reizēm jāiegūst, ka lopbarība katram gadam jāplāno diviem periodiem — ziemai un vasarai.

Mūsu republika ir lopkopības zeme, tāpēc arī visu lauksaimniecības darbinieku zināšanas un uzmanība jāvēlta tieši šai nozarei, un par lopkopības produktivitātes pamatu jāuzskata bagātīga un pareiza lopu ēdināšana, nenoliedzot lopu kopšanas, turēšanas un šķirnes izkopšanas lielo nozīmi.

Mēs ilgāk vairs nevaram gaidīt, ja negribam pārdzīvot vēl pāris gadus tik nepatīkamu lopbarības trūkumu, kad ziemā nepietiek rupjās barības un arī vasarā nav zaļās masas piebarošanai. Izeja ir vienīgā — viengadīgās zāles.

Tās gan dārgāk izmaksās nekā daudzgadīgās, taču tās jau 1957. gadā, dažus mēnešus pēc sējas, dos ražu. Plaujamo zaļbarības kultūru platība jānosaka atkarībā no esošo ganību platībām un ražības, kā arī jāiesēj tā, lai

būtu plaujamas visu vasaras periodu. Te nav jāiztiek tikai ar vīkcau mistru, bet drošāk jāieslēdz labi daudz kukuruzas, lopbarības kāpostu, ziemas rudzu un citu šim nolūkam derīgu un kolchoziem pieejamu kultūru (kā magars u. c.).

Nemot vērā to, ka 70—80 procentu no piena izslaukuma iegūstam ganību periodā, tad pareizi aprēķināts un savlaicīgi iesēts zaļais konveijers nodrošinās ganāmpulka nepārtrauktu piebarošanu un dos ievērojamu produkcijas kāpinājumu.

Vasarā lopus visizdevīgāk ar zaļo masu nodrošināt no kultivētām ganībām, jo tās no katra ha dod daudz vairāk barības vienību un arī vislētāk. Ganību kopšana prasa mazu darbu patērēt — tās nav pavasarī ne jāpar, ne jāsej, arī ražu lopi novāc paši. Tādēļ kultivēto ganību ierīkošana rajonā jāattīsta. Ne visur tās varēsīm izveidot jau esošās dabīgās ganības, virspusēji ielabojojot, to vairākums jāierīko uz mazvērtīgām zemēm, tās pārārot un apsējot ar ilggadīgo zāļu maisījumiem.

Tas prasa gan darbu, laiku, daudz sēklu, kuru mums nav. Viss tas jāpaveic pašu rokām un šādi ierīkotas ganības savu efektu dod tikai 3.—4. izmantošanas gadā un arī tad vēl jāērķinās ar sausa un karsta laika periodiem, kas traucē zāles ataugšanu.

Svarīgs faktors vienmērīga piena izslaukuma noturēšanai ir arī pārejas periodos no kūts uz ganībām nu otrādi.

Lauksaimniecības artelī „Nākotne” samērā lieli piena izslaukumi tiek noturēti ar pareizu ēdināšanu. Ja pavasarī te vēl samērā maz plauj zaļbarībai rudzus, tad lopiem piebaro spēkbarību, bet rudens periodā lopus pilnīgi apgādā ar zaļo masu no zaļā konveijera sējumiem kā mistriem un kacenkāpostiem, kā arī cukurbiešu lapām.

Bet kā tas ir citos kolchozos?

Lielākais vairums govju atnesas II—III mēnešos. Aprīlī un maijā ar koncentrātu piedevu izslaukumu kaut cik notur, ganībās, atkarībā no labuma, tas kaut cik vienmērīgi turas, bet jau ar oktobra mēnesi, kad visas ganības pielijušas un atāli noēsti, tos nepiebaro un arī ievietojot kūtis pāriet uz rupjo barību — 5 vai 6 kg salmu dienā. (Turpinājums sekos)

Redaktore H. JEROFEJEVA

Notiek organizēta strādnieku un strādnieču pieņemšana darbā

Kalnciema būvmateriālu kombinātā nākamajai sezonai. Darbs ķieģefabrikās: „Standarts”, „Kaigi”, „Purmalis” un kūdras fabrikā „Valgunde”.

Pietiekies pie pilnvarotā Līvānu pilsētas izpildu komitejā no plkst. 10.00 līdz 17.00.

Valsts 3% aizņēmuma izloze Rīgā

IEGĀDĀJIETIES 3% AIZŅĒMUMA OBLIGACIJAS

Šā gada 30. martā mūsu republikas galvaspilsētā Rīgā notiks Valsts 3% iekšējā laimestu aizņēmuma 56. izloze.

Sakarā ar to, ka ar katru gadu palielinās darbaļaužu pieprasījumi pēc šā aizņēmuma obligācijām, PSRS Finanšu ministrija izlaidusi izvietošanai iedzīvotāju vidū Valsts 3% iekšējā laimestu

aizņēmuma desmitā nodaļuma obligācijas par summu viens miljards rubļu.

Līdz ar aizņēmuma desmitā nodaļuma izlaišanu, palielinās arī vienā izlozē izlozējamo laimestu skaits.

Par 10 aizņēmuma nodaļumiem tagad izlozēs sekojošu laimestu skaitu.

Laimestu lielums	Laimestu skaits	
	Pamatizlozē	Papildizlozē
100.000 rubļu	—	10
50.000 „	20	50
25.000 „	50	250
10.000 „	250	800
5.000 „	800	8.000
1.000 „	7.000	23.000
400 „	76.880	82.890
Kopā	85.000	115.000
Laimestu kopsoma (tūkstošos rubļu)	46.502	113.906

Katru gadu par valsts aizņēmumu notiek 6 pamatizlozes un viena papildizloze. Pamatizlozēs piedalās visas obligācijas neatkarīgi no to iegādāšanās laika. Papildizlozē piedalās tikai tās obligācijas, kuras nopirkas krājkasē ne mazāk kā 9 mēnešus pirms papildizlozes notikšanas termiņa un kurām ir at-

tiecīgais talons laimesta saņemšanai.

Valsts 3% aizņēmuma obligācijas izlaistas 200 un 100 rubļu vērtībā, pie kam pilnvērtīga ir 200 rubļu obligācija, bet 100 rubļu obligācija dod tiesības saņemt tikai pusi no laimesta.

Pašreizējā periodā kolchoznieki saņēma galīgajā norē-

ķinā naudu par 1956. gada izstrādes dienām. Daudzi kolchoznieki saņem ievērojamas atlīdzības sumas, kuras ne vienmēr nekavējoties tiek izlietotas pilnos apmēros.

Uz laiku brīvos naudas līdzekļus nav ieteicams glabāt mājās, pirmkārt, tāpēc, ka tas nav droši saglabāšanas ziņā, otrkārt, no apgrozības izņemta nauda nedod nekādus ienākumus tās īpašniekam. Arī valstī līdz ar to rodas traucējumi naudas apgrozībā.

Tādēļ, ja nav nolemts brīvos naudas līdzekļus ieguldīt krājkasē, ieteicams par tiem iegādāties Valsts 3% iekšējā laimestu aizņēmuma obligācijas, uz kurām ir iespējams laimēt ievērojamas naudas sumas.

Ja ir vajadzīga nauda, obligācijas var nekavējoties pārdot atpakaļ krājkasei par to nominalvērtību.

Mūsu rajonā Valsts 3% aizņēmuma obligācijas var iegādāties Centrālā valsts krājkasē Līvānos un krājkases agentūrā Vanagos.

E. Goba,
rajona krājkases vadītājs